

Définition de la profanation du nom de Dieu

רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה יא

ויש דברים אחרים שהן בכלל חילול השם, והוא שיעשה אותם אדם גדול בתורה ומפורסם בחסידות דברים שהבריות מרננים אחריו בשבילם, ואע"פ שאינן עבירות הרי זה חילול את השם ט כגון שלקח ואינו נותן דמי המקח לאלתר, והוא שיש לו ונמצאו המוכרים תובעין והוא מקיפן, או שירבה בשחוק או באכילה ושתיה אצל עמי הארץ וביניהן, או שדבורו עם הבריות אינו בנחת ואינו מקבלן בסבר פנים יפות אלא בעל קטטה וכעס, וכיוצא בדברים האלו הכל לפי גדלו של חכם צריך שידקדק על עצמו ויעשה לפנים משורת הדין, וכן אם דקדק החכם על עצמו והיה דבורו בנחת עם הבריות ודעתו מעורבת עמהם ומקבלם בסבר פנים יפות ונעלב מהם ואינו עולבם, מכבד להן ואפילו למקילין לו, ונושא ונותן באמונה, ולא ירבה באריחות עמי הארץ וישיבתן, ולא יראה תמיד אלא עוסק בתורה עטוף בציצית מוכתר בתפילין ועושה בכל מעשיו לפנים משורת הדין, והוא שלא יתרחק הרבה ולא ישתומם, עד שימצאו הכל מקלסין אותו ואוהבים אותו ומתאווים למעשיו הרי זה קידש את ה' ועליו הכתוב אומר ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

Mishné Torah, loi sur les secrets de la Torah, chapitre 5, loi 11

Rabbi Moïse ben Maïmon (Maimonide)

Il y a d'autres comportements qui entrent dans le cadre de la profanation du nom de Dieu: un homme grand en Torah et qui est connu pour sa piété, dont le comportement suscite des commentaires négatifs de la part des gens, même si ce n'est pas une faute, profane le nom de Dieu. Par exemple: il achète un objet à crédit et le vendeur est obligé de courir après lui pour avoir son dû, alors qu'il a de quoi le payer. Il s'amuse et se goinfre à une table d'ignorants (roturiers). Il parle méchamment et s'emporte facilement. Ainsi chacun doit se conduire selon son degré de piété. Evidemment, s'il se comporte avec bienveillance et qu'il fait l'inverse de ce qui a été cité, qu'il étudie la Torah enveloppé dans son talith et couronné par ses tephilin, que les gens l'aiment et désirent lui ressembler, il accomplit une sanctification du nom de Dieu, et le verset dit de lui : «*Il m'a dit : toi Israël, par lequel je suis magnifié*»